

минарета, високия си сводъ и чудна архитектура. Къмъ нея отдолу на горѣ се издигатъ амфитеатрално сгради, минарета, пазарьтъ на Али-паша и др. Да, това е Одринъ, си думахъ азъ — крѣпость, която храбриятъ български войникъ, дълбоко любящъ милата си родина, на пристѣпъ сломи на 13-и мартъ 1913 год. На тази дата влѣзоха тържествено въ Одринъ храбрецитѣ, който долѣтяха чакъ отъ изворитѣ на Тунджа въ Стара-планина, отъ Арда въ Родопитѣ и отъ Рила по Марица.

Джамията Султанъ Селимъ.

Тритѣ рѣки, три сестри, окървавени сега, съединени тукъ въ една голѣма рѣка, прѣдставяха, заедно съ околгледа на града, чудна природна картина. Тѣ непрѣстанно шумяха и издаваха звуци които съединени въ едно, образуваха приятна мелодия. И спомнихъ стихотворението на Вазова :